

Előfizetési pénzek
KEREKES GÉZA
 f. szerkeztőhöz,
 mint kiadótulajdonoshoz
 Teleky-utca 2167.
 intézendők.

SZERKESZTŐI IRODA
 Teleky-utca 2167. sz. a
 hova a lap szellemi
 része küldendő.

ÍRÁSEZMÉNYEK
 csak bérmentve fogad-
 tatnak el.

ELŐFIZETÉS:	
Egész évre	500 Ft kr.
Félévre	250 " "
Negyedévre	125 " "
Egy hóra	30 " "
Egyes szám ára	10 " "

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
KEREKES GÉZA.

Hétszilvássy Viola kisasszony ábrándozásai.

Ah! a szegény leányok sorsa valóban szomorú. Mi vagyunk a leg-szerencsétlenebb teremtések a világon, gyöngék, erőtlenek; s hiába várjuk az erős férfi karokat, melyek bennünket helyzetünk örvényéből megszabadítanának; a kik sorsunk szomorúságát fölvidítanák.

Pedig igényeink olyan egyszerűek. 3—4000 forint évi jövedelem, egyszerűen, de csimál butorozott 6 szobás lakás, egy szakácsnő, egy szobalány, egy inas, egy pár házi barát — no meg igaz, majd el is felejtetem, — a férj.

Ha meggondolom, mennyire elvagyok határozva ily módon boldogi-

tani — magamat, nem csoda ha vádolom ezeket a szívtelen, üres lelkű férfiakat.

Járnak a saját makacs fejük után, a helyett, hogy mindenik kötelességének tartaná egy-egy magam forma tiszteletre méltó hölgynek kezét és évi jövedelmét fölajánlani. Ők idegenkednek mi tőlünk; pedig mi nem kívánunk tőlük egyebet kényelemmel, illő háztartásnál, megfelelő tőkével, vagy penzióra való kilátással támogatva.

Ezek a férfiak valóban ostobák. Nem bírnak kellő fogalommal a mi értékünk felől. Nem akarnak nősülni. S a melyik közülök nősülni akar, az rendszeren szegény szentimentális fajankó, tele szívvvel, üres zsebbel.

Bolondok! ki nem állhatom az ilyen szerelmes természetű férfiakat.

Elismerem, hogy ezekkel lehet az időt legkelemesebben eltölteni, de

nem férjeknek valók. Ah én nem vagyok leendő férjem iránt annyira követelő. Mit ér a szerelem, ha nincs bál, jour fix, the dansant, divatos kalap s legujabb toilette.

A férfiak azt hiszik, hogy mi egyébre valók sem vagyunk, mint sütni, főzni s gyereket szoptatni.

Ah! a szegény lányok sorsa valóban szomorú.

Báró Ehenbeőghy Manemett.

Vannak silány filiszterek,
Szegény filkó spiszbürgerek,

Találhatsz mindenütt:

Nem tudják: mi a psütt.

Büszkék nagyon e jámborok,
Hogy van buzájok meg borok,
Duzzadt zsebük tele . . .

Hehe!

Nem kell vagyon sohszem nekem
És mégis szép az életem,

Sokan irigyelik:

Mert tudom; mi a — chic.

Van sok ütött — kopott tudós,
Csak könyvtárba járogatók,
Éjjel nappal keresgetik
A tudományok titkait.

Büszkék nagyon e könyvmolyok,
Hogy bennök mily szellem lobog,
Kopasz fejök tele . . .

Hehe!

A tudomány nem kell nekem
S mégis böles az életem

Sokan irigyelik:

Mert tudom, mi a — chic.

Eljárni bálba rendesen,
Színházba ülni estelen,

Bár nagy a pénzhiány:
Az ám a tudomány!

A becsület itt-ott kitel,
De máshol nyilik új hitel,

Csak bölcsen élj vele:
Hehe!

A pump s a psütt a fegyverem
Vigan tarkázom életem,

Sokan irigyelik:

Nem tudják, mi a — schic!

Halga be jó!! Még most leszünk már valahogy! Valamiféle oláh képviselő úgy hívják hogy D u d a T r o t y á n vagy mi a fránya neve van, még azt írta a képviselőház elnökének, hogy ő mint megválasztott képviselő a mandátumát nem teszi le, de az országgyűlésben se vesz részt, mert csak ő maga van, — másik oláh képviselőt nem választottak és így haza árulásnak tartaná három millió oláhot képviselni.

Hát mán erre magam is azt mondom, hogy jól teszi, mert három millió oláh-nak a magyar elleni átkozódását és irigykedését aligha tudná kifejezni még rumunyul is, — igen fájinul cselekszi ha otthon marad Karánsebesen „malmaligát“ emi.

Hogy a magyar országgyűlés nem siratja meg a frátyét annyi bizonyos, legfeljebb annyit mond rá hogy n a p t y e b u n e! Én is azt mondom!

A pénzügyi adminisztráció reformjának alapelvei már megvannak állapítva s egész újból fogják szervezni az egészet, a jelszó azonban csak a régi marad vagyis:

A kenyered száraz

A pokróczod vizes,

Csitt, hallgass és fizess!

Erre már meg én mondom hogy jó éjszakát!!!

A vendéglőből.

כשר

Zócher: Nüü! hát hová lett o régi khellner?!

Jékef: (vendéglős) Asztat elkhöldtem mert mindig belekhüpött a kháposztába.

BUGYI SÁNDOR

debreczeni talyigás.

Hát meg én! Mánhogy úgy meg rökönyöttem mint a negyed napos kása, mikor haza mentem. — A kulacsfejű Balog czimbora a ki szinte csakis tajigási hévatalba van, — íppeg mellettem állott oszt ijjettembe úgy felütöttem az állát, hogy még mosse tuggy a görhe málét elharapni az állakapczájával.

Még a szívem is elkezte járni a horpaszomba a kalamajkát mikor ehen eliben lip Sári oszt aszongya hogy aszongya víge a regálénak, az ujság-búl olvasta, hogy valamiféle vágszeredai izralita zsidó kivette az Árony Manó ténsuram kezibül az regáliát.

Hííímmnye a ki késsel keresztelt Ákhábelje van a jordány apádnak gondolom magamba dőrelátólag, ojan mán nincs.

Hát azír hordom mán én három esztendő óta a nagyerdőrül a pájinkába valót hogy mámmost még ez hévatalomat ehrajzolja túllem valamiféle farizeus.

Sárinak meg aszondom hogy le tedd aszt az ujságot mer majd tomporán gördítelek itt hogy befele nizez a szemeddel.

De mán asztat magam se apatálnám hogy Árony ténsuramat, a kinek mán vagy ötszáz hordó pirituszt hortam a nagyerdei kutbúl, hogy aszt valaki kikunérozza az regálébül.

Czoki idegeny jakhecz, — nem is a basahalmán belől bánt el véled a sakter oszt nye ugu, — ide bé nem jössz, — van mán itt untig elég a fajtádbúl! Még csak a kék, gondolkozok magamba eredendőleg, még most is apasztani kék nem hogy szaporítani.

A kulacsfejű Balog czimbora hejbe hatta a mit gondolkoztam.

Avval aszondom néki hogy níí komám, hátha inánk egygyet a szalmás flaskábúl a kibe ekkis jó féle regálé van, oszt nizzük meg az udvaron a disztót meg a lovat. — Nem bányya aszongygya.

Meg meg rántottuk a szalmást de valami takaroson, úgy hogy mire kézczer teli hozta Sári oszt másocz-czorra is kikopott. Hát Balog czimbora egisz regálénak kipzelte magát, — még mán ú akarta kivenni az árendát.

Avval kilípünk az udvarra nizzük a disztót, aszongya Balog hogy hát hiszen ú csak egy disztót lát.

Hát hanyat látna kend mikor magam se látok többet, mújjik el a ken látása — enyelgek. — Na hát e jó vállas disztó, meg elig írett, azút meg gyomros is — nem goromba, — mán jól felszedett magára, oszt ílettel egygyütt megád legalább is negyven kilót. — Hát bion meg a komám egygyezek belé örömmel, mer mír azír hogy szemmel tartom, — most is előtte van a tengeri, a ki míg az imint a háta megett vót.

A lúho is bementünk, fútt az ajtó felé erőssen. Aszongya Balog sógor hogy — nagyon regálésen níz ki a lú. — Hát hogyne nízne mondok mikor míg van néki egy nízője oszt meg mikor ú is benne van a regálé szerződísbe, — hanem hát hogy szüret vót oszt a jóféle zöld venyigébül, meg a pajta ereszszebül sokat tanált abrakolni, hát jelenleg gyengilkedik, — hanem majd hejre jön, mer a piacz uczczán meg a többin tanáltató színát szalmát megvásároltam az nemes tanácstól téli takarmán-nak, amej megjavittya.

Hejbe hatta a Balog. — Arra aszondom néki hogy lípjünk bé az házba oszt húzzunk még egygyet a regálébül mind közönsígesen mondok.

Az aszszony nízczzer fordult a zsidótól, — oszt mikor a negyedik flaskóval elkopott hát Sári is a girinczire vágódott, — mer hogy ú benne is vót regálé de valami büvön. — Balog sógor megmaratt vón mán a tisztessíges kilókísí, de én mint a hogy dukál is a házi gazdának, — kivezettem az uczczaajtóig merhogy nem lelte meg, oszt jó egíssíget kévántam néki a viszonylátásig, — mer mír azír hogy menni kellett reggel regáléba valójír a zsidónak.

Mi az igazi bűn.

Mojsche : Hová szhaladolsz Iczik ?

Iczik : Wáj, wáj !!! Jájjj !!! Az a honczoth fió az az én Sájgeczem !!!

Mojsche : Thalán megint hamisan megbokta magát ?!

Iczik : Asztat mán megbocsátotam néki.

Mojsche : Hát tholán lopott ?

Iczik : Hiszen az olan sekélségér még nem cshinálnék lármentot, — de szhalonát evett a gozember ! — Asztat meg bocsátok neki !!

Quodlibet.

Kényelmes állapot.

Zvórach : Hát mán meg reformáthos lettél Jáinkef ! ?

Jáinkef : Asztat fagom nekhed mondani hodj mier : Miker vótam edj zsidó akor az Isten látha engimet, de én nem látthom ütet, és ez nem phászoltha magát ; — Miker vótam edj katólikos, akor én látthom az istent de ő nem láttha engem, ez se nem phászolt ; — mast vadjok edj reformátos és én se nem is látthom az istent és ő se engemet és ódj nadjon szípen megférünk edjmásthól.

Mardche Patyesz és Gedálje Zwórech.

Gedálje : Szervosz Pátjeszkám hát hova megyesz ?
 hogy az órodból esószszon khi a khözfal !

Pátjesz : Szervosz tesvier hodj a gőzmalom klímin-
 jíröl lipjél a Szikszaji ószodába ! hát medjek o színházba,
 mert a falo rosztát adnak.

Gedálje : Wie hájszt ? ! ? neked oda nem szhabad
 menni asztot a darabot megnézni ! én a Rabinos nevibe
 thiltakozok !

Pátjesz : Mier ? ! !

Gedálje : Mert abba sonka furdól elő.

Pátjesz : Hászt racht a njavalja thürjön khi !
 szervosz ! !

Kinek áll most a világ ?

(Kesergő egy ódon poéta.)

A ki szívét jól elzárja,
 Hogy ne hallgasson szavára ;
 Kinek arcán nem láthatod,
 A szivbeli indulatot ;
 A mit érez, eltagadja,
 Arcán csak a mosolyt hagyja,
 Ki megtagadja magát :
 Annak áll most a világ.

A ki igaz bölcs módjára
 Hízegő mezt vesz magára ;
 Forgolódik uri körbe,
 Most egyenes, máskor görbe ;
 A ki többet mond, miként tesz
 S csak akkor nyúl a zsebéhez
 Mikor abból hasznót lát :
 Annak áll most a világ.

Mit is ér a büszke jellem,
 A szilárd férfi-kebelben ?
 Függetlenség ? Üres frázis.
 Gyere tele bugyelláris.
 A ki többet ad hasára,
 Mint az ideál világra,
 Kit nem bánt ily bolondság :
 Annak áll most a világ.

Emberiség, ez jelszavad ?
 Ostobaság ! légy te magad.
 Küzdesz másért ? megláthatod,
 Legtöbb sebet ettől kapod.
 Esményeknek délibábja,
 Hova vezet ? : pocsolyába.
 A ki csal, lop s bókot vág
 Ennek áll most a világ.

Gänzenwurf és Bimzenstein.

Gänzenwurf : Herr von Bimzenstein, odjan thierem
 micsede az az egisz Mózárt ? ! khümpenáltha edj
 Bövös Vadász szindarab és evvel phüinktöm !

Bimzenstein : Phardon ! a Bövös Vadászt
 Wéber irta.

Gänzenwurf : Phöff ! hát az a bizemos Mózárt
 még csak a Bövös vadászt se nem is khümpenáltha.

Kurta Pista közvitéz a kontinban.

Ha meggondolom, miféle vézna vén kisasszonynak muszáj hogy udvaroljon a kapitányom: mégis csak örülök a közvitézi sarzsínak.

Mert szép a baka a prádén, mikor a két kifent bajusz bagnet gyanánt emelkedik az ég fele, s csákó-gombjától a bakkanacs talpáig minden ragyog rajta mint az isten balszeme: még szebb, mikor diadajlomoson ráhurrázik a bosnyákra, meg a németre, úgy hogy az árva lélek minden dicsősége a pantallójába koncentráldik: de legeslegszebb az baka, mikor illatos vérgóniával az bagólesőjében, extra sipkában parádézik a nagyverdőben s, szerelmetesen huzódik vitéz kebelére a szemérmes hölgyetegi alkalmatosság.

Mert olyan a szerelem az igaz bakának, mint lankadt kebelre az guyyi üditő harmatja.

Van is olyan kedvemre való eszemadta kis babám, hogy az angyal hozzá képest bivalybornyú.

Csak németet ne látnék a világon, mert ezt az uristen is csak azért teremtette, hogy legyen, a mi folytonos háborodásban tartsa az igaz magyar baka kebelét. De hát annak is élni kell az istenadtának, hadd szégyenkezzék a magyar baka mellett.

Ha én felczájmájszter vónék, minden szobalány aranykarpereczet hordana Debreczenben.

Csillag ragyog sötét éjszakába,
A babámnak sehol sincsen párja.
Nem is adnám nagy Németországért,
Sötét égnek minden csillagáért.

Buki Muki.

szini referálása

Szombaton „A kornevilli harangok.“ Átallunk róla referálni. Tessék elhinni, hogy átallunk, mert nem hagyhatjuk figyelmen kívül azon nevezetes momentumot, midőn a kis Hegyessi (Fuinard őrök) a sok szép leány láttára, eredeti komikummal, elkiáltja magát, hogy szeretne köztök „gúnár“ lenni. Már pedig ilyenről imi nem volt szándékunk mert csak néhány napja, hogy erkölcsi predicációt olvastunk egy n. t. hittanár urtól egy helyi lapban, és Uram bocsá . . . a „világot jelentő“ deszkákon kelle ilyen hallanunk. De ettől eltekintve, mondhatjuk, hogy valami furcsa „kornevilli harangok“ voltak ezek. Vedres (Gáspár apó) egy új szerepbeni tehetséget mutatott be és dicséretesen állta meg helyét. Margó Céliáról (Serpolette) újfent csak azt írhatjuk, hogy ő színházunknak máris vezérsillagává vált. Valentin (Jean Grenicheux) gyönyörűen énekelt és Ellinger Ilon (Germain) egy izben oly annyira felvitte a magas C-t, hogy egy lábtyüművész gyakornok azt a karzaton megfogta, és mert nagyon „vékony“ volt másnap mindjárt tübe füzte. Rónaszéki (Bailly) kitűnő kórikusunk ám azt mondja hogy „kúúú“! a minek minden jámbor lélek meghajlik.

Vasárnap „A cigány“ adatott. Mintha csak dupla „forspan“-ton huzták volna tova a régi jó „Czigány“-t. Több elevenséget, rugékonyabb mozdulatokat várnánk. Ennyi közönség csak megérdemelte volna. Az est sikerét csakis Medgyaszai Evelinnek (Rózszi) köszönhetjük. A „more“-ék Mándoky és Zilahy — előbbi különösen — jól játszott. Rónaszéki (Márton) eleven esiklandozó gépnek bizonyult be, Locsarekné (Rebeka) Haday (Gyuri) Szilágyi Etel (Éva) Bognár, Juhay (Férke hajdu) és a jámborképű kisbíró Hegyessi

meglehetősen jól játszottak, mindamellett az előadást a nem „jól sikerült“-ek közzé soroljuk.

*

Hétfőn, a lapok által hirdetett „kérelem“ daczára csak középszámu közönség előtt került Rip-Rip színre, jó előadásban. Noha H a d a y (Rip-Rip) kissé rekedt volt ezen szerepét mégis nagyon jól töltötte be. Margó C é l i a (Lisbeth, kékhégyek szelleme és Alice) oly annyira tetszett, hogy nyílt jelenetben is kihívták. Ámbár szellemnek nagyon „apró“ volt, de Alice-ja minden várakozást felülmulata, Dobó (Derick polgármester) nagyon jól tudta variálni a Lisbeth nevet, mintszintén a kis Hegyesi (Bilt orvos) jó hangon kérte meg „komoly szándékkal“ Katrina (Ellinger Ilon) kezét.

R ó n a s z é k y (Nick fogadós) megszokott jó kedddel és eleven humorral játszott.

*

Kedden Berczik „J ó t é k o n y c z é l r a“ című vigjátéka kevés számu közönséget vont a színházba. A férfiak pedig elmehettek volna; fogadnánk, hogy Berczik csak azért írta e vigjátékot, hogy a nőket férjhez menetelük után is bemutassa és hisszük, hogy a ki azt egyszer megnézte bizonyára jobban fontolóra veszi nősülését. Semmi más mint női arrogancia, hiúság és bizonyos kimagaslási vágy; mondják ugyan sokan, hogy nagyon jó vigjáték, sőt több lapban is olvastuk, de kinek a pap, kinek a papné, nekünk csak Márg... akarjuk mondani Medgy.... vagy ni hogyan össze vissza beszélünk, a papné kell, azaz tudjuk, hogy nem haragszik meg az a derék Berczik, ha nyíltan bevalljuk, hogy „Jótékony czélra“ szivesebben áldozunk bármit, mint szánk csuklóját az ásitozási ingernek. Azt is hallottuk, hogy mégis csak jobb mint a német „Arany halak.“ Hiszen jobb, jobb, de — hát az is csak olyan arany hal és punctum. — A szereplők közül L á s z i n é (Döménne) Ellinger Ilon (Sarolta) V e d r e s (Putnoky) B é k é s y R ó z s a (Kistelkyné) kitüntek. L o c s a r e k n é (Hantyné) csókolni való komika, igen jól játszott. Az egész tere-ferét azonban sokkal jobban szerettük volna a városháza nagy tanácstermébe áthelyezni. Annyi mégis bizonyos, hogy Kövesdi Jankó, Magyar Gábor és Szentesi István elmehetnének parlamentárizmust tanulni „J ó t é k o n y c z é l r a.“

*

Szerdán ugyanaz másodsor adatott, vagyis jobban mondva hadartatott el. Nagyon sovány vonzerő. — Tur-nürt a hátára és — utilaput a talpára.

*

Csütörtökön „A vasgyáros“ adatott. Ez alkalommal **itt először** és „kérelemre“ nélkül telt meg a színház. Eszünkbe jut II. József császárról azon adoma, midőn áruhában a csapszékben egy huszárral ennek kardját megitták. Másnapra lefejezést rendezett a császár, s a fátum úgy akarta, hogy éppen azon huszár szállítatott ki a karddali lefejezés teljesítésére, kinek hüvelyében a tegnapi „huszár-pajtással“ megivott aczélkardja helyett fa-kard volt dugva.

„Felső gyenge szívű vagyok, kegyelmezz nekem, és szólíts mást a lefejezésre.“

„Akarom, hogy te légy a lefejező, mert a gyávákat felköttem.“

„Ám legyen felső — mondá kardját megmar-

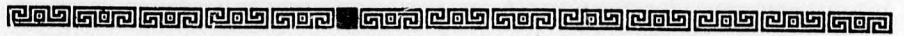
kolva — de ha „ártatlan“ a bajtárs úgy valjék aczélkardom — fává.“ — — — —

Ellinger Ilon „ártatlan“-ja is így változott ez este Szilágyi Etellé, a Vedresé pedig Dobóvá.

Medgyaszai Evelin (Clair) gyönyörű drámai jeleneteket mutatott be és szép játékával általában meghatotta a közönséget. Molnár László (Derblay) igyekezett, a miért megérdemlett kihívásokban részesült.

*

Pénteken „Romeo és Julia“ adatott. Az előadás minden igényt kielégített. Békéssy Rózsia ezimszerepben kitünően játszott.

A KASZÁRNYÁBÓL.

Baka: Kapitány urnak jelentem aláson, a fél font hús helyett a ki dukálna az katonának, csak csontot kapunk.

Kapitány: Csontot! csontot!! Hiszen nekem is van csontom, magának is van csontja, minden ökörnek van csontja.

Baka: (szalutál): Igen is értem!!

Debreczeni

koldusok párbeszéde.

(Ipsissima verba)

— Hun vótál vaksi?

— Vaksi bizony a sánta-nagyapád. Csak h é v a t a l b a n világtalan az én két szemem.

— Hászen az én lábom is akkor bízczent, mikor a nemes város szógálatában állok.

— Hát osztán mi vót a mai bevétel?

— Két bankó forint, meg egy két tiz pohár gúgyorium. Hát neked?

— Nem jól megy a kereset kolléga. Verje meg a teremtő ezt a hunczut nipsíget, kenyírral szállóval meg pakli masinával akarja kiszurni a szemünket. Alig győzőm elajándékozni.

— Egye meg a fene ezt a kolduságot, ez sem é r m á n s e m m i t s e.

A postáról.

Schnofelesz: Nüü?! nem érkezte é magát nekem volomi?!

Postás: De igen is nagyságos Schnófelesz úr, — itt van egy levelező lap, melyen önt g a z e m b e r n e k nevezik.

T a b l e a u x.

Busi uram és Tisza Kálmán.

Busi uram: Hát asztat olvastam a kigyelmed mi-napékba tartott szavazattyábúl, akkit Váradon mondott el, hogy ezután nem leszs szabad a dohánmak a szüz-zit meg se kóstolni, antül inkább színi, mer kigyelmed aszongya, hogy a nem dukálna . . .

Tisza. Hállgásson magá, magá nem ért áhhoz.

Busi uram De mán asztat oszt mondhatom kigyel-mednek, hogy mindig jobb még a dohánba is, akki hogy mán érintetlen, a többit nimelyiket még kelmed se pi-pálna fel!

Tisza. Magá nem ért hozzá. Én is csak azt hasz-nálom, a mi az államnak beadátik, — de annak is a válogatottját.

Busi uram. Hisz én is csak asztat szivom jaj ke-servesen, a mit kigyelmetek adnak, még pedig a por-czijó könyvbe. Hát legalább azír színék ekkis jobbat, hogy a szemeim ne lábbadna könnybe.

Tisza K. Magának, ha nem ért hozzá, ne járjék a szája.

Busi uram. De mán akkor kigyelmednek is ikább legyik köszvinyes a keze, hogy ne tuggyik több adót hozni mán a nyakunkra!

Fabula XXX.

Két vén kokett gólya madám
Találkozik a tó partján,
S összeállnak diskurálni,
Egyik-másikról pletykálni.
„Hallotta-e kedves hugom
— Biztos kutforrásból tudom —
Az a büszke gén, ki minket
Soha még csak észre sem vett,
Rutul megcsalja az urát.
Amnyit szeret, a hányat lát.“
„A még semmi édes néném.
Ennél cifrábbat tudok én, —

Mit az ura ügyyel-bajjal
Nagy nehezen összekapar,
Szegény, ha a honnról távozik
Ugyancsak ülik a lakzit.
Az a sok csél-csap gavallér
— Pedig egyik sem sokat ér —
Az mind oda fut és szalad
S traktálódzik a beste had.“
A hogy igyen diskurálnak
Egy nagy rut békát meglátnak,
Mindkettő egyre hozzá vág,
De egymás csőrét találják,
És összerontanak vadul,
Mint két bika, ha megvadul.
„Te ilyen vagy, te olyan vagy,
Hányszor megcsaltad az urad.“
„Te is megcsalnád, de senki
Szemét még csak rád se veti,
Csöröd fested, szárnyad fested,
Mert már egészen megvedlett.“
„Neked meg hamis a farkod,
Láttam, miként koporgattad
Össze a kaszállón amott,
A miket más elhullatott.“
S mi Ballagi szótárában
A „K. r. sz.“ betükben van
Mind egymás fejéhez dobják,
S észre sem veszik a békát,
Hogy addig az szép csendesen
Tul van bokron, árkon, berken.

Hej, volna ennek morálja!
De félek, hogy megczibálja
Üstököm' nagyon sok dáma,
Kinek nincs rendén szénája.

Fekete Tulipán.

Szerkesztői sürgöny.

K. Gábor bátyám N. Léta: Nincs semmi hátrány, köszö-nöm a másikat is, a személyes találkozásig is jó egészséget ki-ván-Géza. —

Nyékly L. Vértes: Czimbus!!!?

X Y. H. Szoboszló. Sajnáljuk de lekésett. —

Intelligens egyének mellék foglal-kozást kapnak, mely naponta 2—3 frt jövedelmet hajthat és egész művelt bármily állásu egyének is elvál-lalhatják e foglalkozást, mely nem sorsjegyek vagy kereskedelmi cikkek kolportálásából hanem hazafias és politikai természetü, igen érdekes műveknek (általunk közlendő) könnyü módon való terjesztéséből áll. Bővebb értesítést ad: Noszlopy E. Budapest IV. lövész utca 5.

Temetkezési intézet Debreczenben.

T. CZ.

Van szerencsénk a nagyérdemű t. cz. közönségnek szives tudomására hozni, hogy helyben számos év óta fennálló temetkezési intézetünket, tekintettel az e téren városunkban is tapasztalható fokozatos haladásra, a mai kor kivánalmaihoz képest

egészen újonnan rendeztük be.

Pontos és méltányos eljárásunk folytán szedett bizalomnál fogva, melyel a kegyeletes érületű gyászoló felek üzletünket már eddig is kiváló pártfogásban részesítették és részesítik, tekintettel kívántunk lenni a n. é. közönség érdekére, s intézetünkben kitünő minőségű, első rangu gyári telepekről származó sirkövekből

sirkő-raktárt állítottunk fel.

A sirköveket 6 forinttól felfelé, a legnagyobb választékban, lehető jutányos árban, sőt gyári áron bocsátjuk a t. közönség rendelkezésére.

Üzleti viszonyaink, széles körű előnyös összeköttetések és helyzetünknel fogva hangsúlyozni kívánjuk hogy intézetünkben egyszersmind a legegyszerűbbtől kezdve a legdiszesebbig

érezkoporsó-raktárt

tartunk fenn, mely koporsók a helyben létező gyárunkban állittatván elő, ezek tekintetében, sem az árba, sem a kiállításra nézve velünk senki nem versenyezhet; azon helyzetben vagyunk ennél fogva, hogy érezkoporsóinkat 6 forinttól kezdve a legkülönbözőbb árban, gyári áron szolgáltatjuk.

Elvállaljuk továbbá: temetések rendezését; halottas kocsijaink a legszerényebb igényeknek is megfelelők; dísz és üveges kocsink a fokozottabb kivánalmakat is kielégíti.

Megjegyezzük egyuttal, hogy nagyobb temetéseknel egyedül a mi intézetünk nyújtja az on előnyt, hogy a temetések alkalmával a gyászoló családokna- ingyen és minden díj nélkül bocsát rendelkezésére egy e célra szerzett gyász kíséreti magán kocsit.

Midőn ezeknél fogva intézetünket, mely az igényeket minden irányban egyedül kielégíteni képes, a nagyérdemű t. közönség szives figyelméke ajánljuk, egyszersmind felemlítjük, hogy intézetünkben a temetésekhez szükséges

mindennemű felszerelést,

mely ugy minőség, mint jutányosság tekintetében más helybeli készítményt jóval felülmul, a legpontosabban szolgáltatunk ki.

Kérve további nagybecsű pártfogását Tisztelettel

FODOR J. és GEBAUER,

temetkezési intézete Debreczenben, érezkoporsó-gyár és sirkőraktár tulajdonosok.

Legjutányosabb árak